

N:o 54.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 14 maj 1892.
— — — — — Andra Kammaren den 14 — — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m.

(Statsutskottets utlåtande n:o 40.)

Till Konungen.

Eders Kongl. Maj:t, som den 13 januari innevarande år till Riksdagen aflåtit propositioner angående ändring i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885 och om ändring i förordningen den 14 september 1883 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, har i en förstnämnda dag den 13 sistlidne januari afgifven proposition, under åberopande af bilagdt protokoll öfver finansärenden, föreslagit Riksdagen att, för den händelse Riksdagen komme att bifalla omförmälda proposition angående ändring i värnpligtslagen, i hvad densamma afsåge förändrad lydelse af § 1, § 3 mom. 1, §§ 6, 27 och 28, § 33 mom. 2 och 3 samt §§ 34, 52 och 53 i nämnda lag och tillika antoge ej mindre nyssnämnda proposition om ändring i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst än ock ett af Kongl. Maj:t nämnda dag på föredragning af statsrådet och chefen för landtförsvarsdepartementet godkänt förslag om förstärkningar i landets nuvarande försvarsorganisation, jemväl antaga följande

Lag

angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter och hvad dermed eger sammanhang.

§ 1.

De skatter och utlagor, som med tillämpning af bestämmelserna i nådiga kungörelsen den 5 juni 1885 angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter samt § 4 i nådiga förordningen angående inlösen af skattefrälseräntor och kronotionde, som innehafves under enskild eganderätt, blifvit nedsatta med trettio procent, skola afskrifvas under loppet af tio år, räknadt från och med år 1893. Afskrifningen skall ega rum i sådan ordning, att, under iakttagande i tillämpliga delar af föreskrifterna i berörda nådiga kungörelse, omförmälda skatter och utlagor nedsättas från och med år 1893 med tjugu procent af det belopp, hvarå nedsättningen enligt kungörelsen den 5 juni 1885 beräknats, samt derefter från och med hvart och ett af åren 1894, 1896, 1898 och 1900 med ytterligare tio procent af nämnda belopp, hvarefter återstoden af skatterna och utlagorna från och med år 1902 eftergifves.

§ 2.

I de fall att skattefrälseränta eller kronotionde icke varder till statsverket inlöst förr än med 1893 års ingång eller derefter, bestämmes nedsättningen till enahanda procenttal af det belopp, hvarå enligt nådiga kungörelsen den 5 juni 1885 nedsättningen skall beräknas, som vid den tidpunkt, då nedsättningen bör ega rum, enligt nämnda kungörelse och § 1 i denna lag är eftergifvet å de i berörda § omförmälda skatter och utlagor.

§ 3.

Den till Sala bergslag förut utgående, men numera till statsverket indragna grufvedrängshjelpen af hemman inom åtskilliga socknar i Vestmanlands län skall afskrifvas i enahanda ordning med de i § 1 omförmälda skatter och utlagor, dervid afskrifningen beräknas å det belopp, hvarå den jemlikt nådiga brefven den 13 juli och den 25 november 1887 medgifna nedsättning af trettio procent egt rum.

§ 4.

Den ersättning, som jemlikt nådiga kungörelsen den 3 februari 1888 bör utgå till egare af skattefrälsehämman, hvars skattefrälseränta, ehuru varande af den beskaffenhet, som afses i § 1 af nådiga förordningen den 11 september 1885, icke blifvit af statsverket inlöst, skall, under iakttagande i öfrigt af bestämmelserna i nämnda kungörelse, utgå från och med år 1893 med femtio procent, från och med år 1894 med sextio procent, från och med år 1896 med sjuttio procent, från och med år 1898 med åttio procent och från och med år 1900 med nittio procent af räntans belopp, beräknadt på sätt i samma kungörelse föreskrifves, samt från och med år 1902 med en summa, motsvarande räntans på nyssnämnda sätt beräknade hela belopp.

§ 5.

De ytterligare bestämmelser som för tillämpning af föreskrifterna angående grundskatternas afskrifning kunna finnas erforderliga, meddelas af Konungen.

Denna Eders Kongl. Maj:ts framställning har icke vunnit Riksdagens bifall.

Stockholm den 14 maj 1892.

Med undersåtlig vördnad.